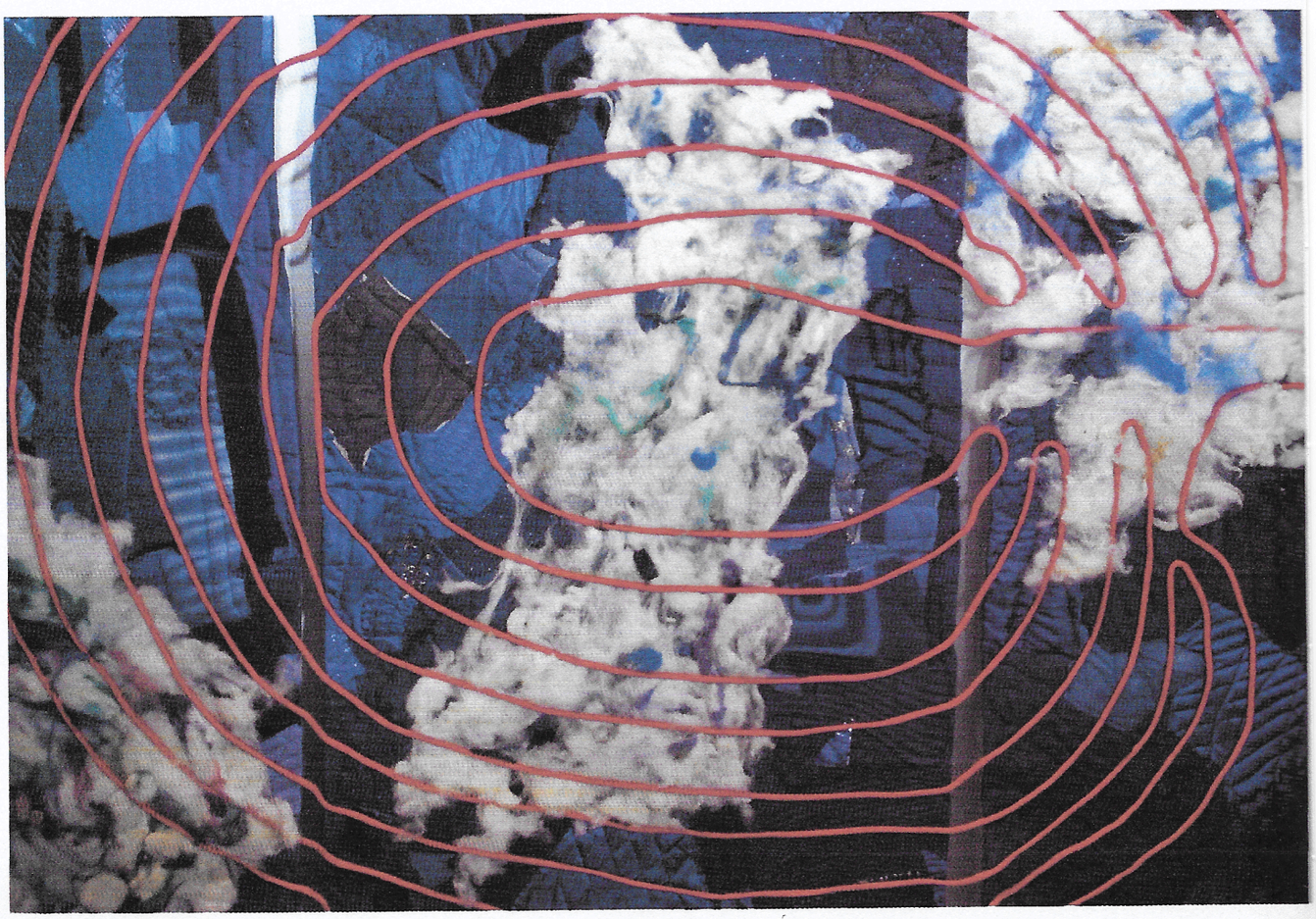
Patchwork en quilts

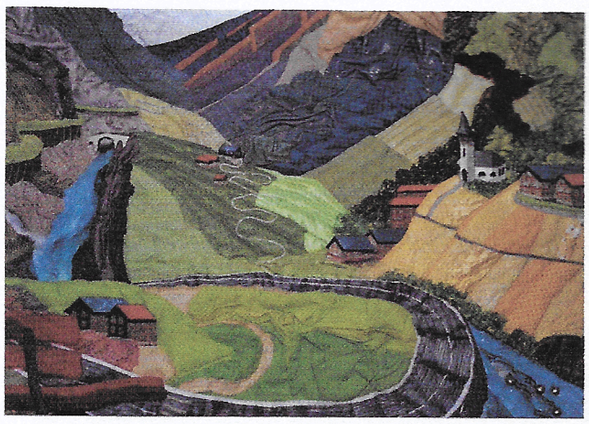
32e TENTOONSTELLING QUILTERSGILDE

De Grote of Lebuïnuskerk in Deventer was in september vijf dagen gevuld met quilts en patchwork. De expositie had als thema 'kronkels' en daar was door velen met zichtbare overgave aan gewerkt, kleurrijke en ingetogen, grote en kleine doeken, overal waren meer of minder kronkelige lijnen in verwerkt.

TEKST EN BEELD: BOUKJE MULDER

Margriet Modderkolk, '(Weder)geboorte en transformatie', 195x170,5.

Jeanette van der Linde, 'Kronkelwegen', 100x70.

Maria Hofmans 'Versleten en hersteld', 125x125.

Op de openingsdag van de expositie was ik al vroeg aanwezig en kon daarom op m'n gemak alles bekijken, van dichtbij, wat verder weg; het looppad was nog redelijk breed. Tegen de tijd dat ik wegging stonden er rijen voor de ingang van de kerk. Zoals gebruikelijk was er veel belangstelling voor de jaarlijkse expositie van het Quiltersgilde.
De organisatie had dit jaar een onderverdeling in de categorie artquilts weggelaten; het is moeilijk een voor iedereen acceptabele definitie hiervoor te vinden. Hoewel bepaalde criteria vast te stellen zijn, blijft het lastig exact te zeggen waarom de ene quilt wel het predikaat ´art´ meekrijgt en de andere niet. Omdat niet alle inzenders het aangegeven thema als onderwerp genomen hadden, was er derhalve alleen een onderscheid tussen algemeen en thematisch werk.

ORGANISCH

Iedere keer weer is het verrassend te zien hoe goed de Lebuïnuskerk zich verhoudt tot al deze textiele uitingen, over de tweehonderd maar liefst. Verbazingwekkend uiteenlopend, maar zonder uitzondering een genot om naar te kijken.
Zo was er bij ´Kronkelwegen in Zwitserland´ van Jeannette van der Linde een, deels van stoffen geplooid, berglandschap te zien, met een rivier in het dal en de kronkelende weg daarnaast. Jeanette doet aan schilderen en beeldhouwen, maar heeft onlangs haar naaiwerkervaring toegevoegd aan deze disciplines. Het is haar vierde werk dat op deze manier tot stand gekomen is. Door haar kennis van stoffen weet ze dat die voor gordijnen, chintz bijvoorbeeld, zich door hun stevigheid en glans goed lenen voor het creëren van diepte en structuur. Bovendien zijn de kleuren helderder. Linksonder op haar werk staat een bankje van zelf gevilte strookjes dat uitkijkt over het dal met kerkje en huisjes.

ZEER AANWEZIG

Moest je bij het werk van Jeanette eigenlijk bewust zoeken naar de kronkels omdat kronkelwegen zo natuurlijk ogen in een Zwitsers berglandschap, er waren ook voorbeelden waar je ogen onmiddellijk naar cirkelvormen getrokken werden. Margriet Modderkolk verbeeldde in '(Weder)geboorte en transformatie´ met rode lijnen de bloedlijn die het kronkelige levenspad van (groot)moeder en kind verbindt. Een expressief, krachtig werk dat uit drie delen bestaat en door z'n formaat en blauwzwarte achtergrond om aandacht vraagt.

VERSTELDE BLOKKEN

Inspelend op de tendens van onze tijd verspilling tegen te gaan, hergebruik te bevorderen en kapotte dingen te herstellen, was het werk van Maria Hofmans, 'Versleten en hersteld'. Ze maakte op de *boro* manier blokken van kapotgedragen stukken Markense klederdracht en naaide ze met de hand aan elkaar. Hiermee wordt gerefereerd aan het werken met versleten lappen en gerafelde stukken indigo geverfde katoen. Dat gebeurde uit armoede in het Japan van de 19e en begin 20e eeuw. Door ze te herschikken en met simpele, maar aan de onderdelen aangepaste, steken aan elkaar te naaien, ontstonden werkstukken die wij nu beoordelen als textiele unica.

TOT SLOT

Trokken de quilts binnenin de kerk veel bekijks, ook buiten was een object dat de nodige aandacht kreeg. Atelier Vlijtig Liesje uit Maarsseveen had voor de gelegenheid een Fiat 500L aangekleed: stralend in de zon en samengesteld uit door honderdvijftig quiltsters gemaakte patchworkblokken. |